

An Analysis of the Master of Education Theses, Prince of Songkla University during A.D. 1990-1999

**Chidchanonk Churngchow¹ Ontip Petch-urai²
and Jarupan Tipayasupalak³**

¹Ph.D.(Educational Research and Testing), Associate Professor
E-mail address: cchidcha@eduadm.edu.psu.ac.th

²M.Ed.(Educatioal Research and Evaluation), Assistant Professor
Department of Educational Measurement and Evaluation
Faculty of Education, Prince of Songkla University

³M.Ed.(Educational Measurement and Research), Teacher
Department of General Education, Ministry of Education

Abstract

The qualitative research aimed to analyze the Master of Education Theses submitted to Prince of Songkla University during A.D. 1990-1999. Four hundred and fifty-seven theses were analyzed by content analysis and analytical induction. The data were recorded on the researcher's designed checklist worksheets. The analysis was presented in the form of frequency, percentages and verbal descriptions. It was found that most thesis researchers were male, aged 26-30. Most of them were school teachers in Pattani. Most theses submitted in 1998, resorted to descriptive research and pertained to teaching techniques and methods. In most theses, stratified random sampling was preferred and the samples were often primary school students. Mathematics was the subject which most frequently selected for study. In collecting the data, questionnaires with verified and established validity; discriminating power and reliability were used. Most studies made use of primary data collected from sources in Pattani. For descriptive statistics, percentages, arithmetic mean and standard deviation were mainly used. For inferential statistics, the t-test and analysis of varience were conducted. A few researchers employed the factor analysis, the discriminant function analysis, the Mann-Whitney U Test, and the delphi technique in their studies. The results of most analyses were presented in the form of tables and descriptions. It is suggested that curriculum should be reviewed by adding more contents in research methodologies and advance statistics to enable students in conducting different research approach.

Keywords: analysis, faculty of education, graduate school, Prince of Songkla University, thesis

นิพนธ์ต้นฉบับ

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2533-2542

ชิดชนก เชิงช่าว¹ อรทิพย์ เพ็ชรอรุ่งไรา² และ จารุพรรณ ทิพยศุภลักษณ์³

¹ Ph.D.(Educational Research and Testing), รองศาสตราจารย์

e-mail address: cchidcha@eduadm.edu.psu.ac.th

² ศษ.ม.(วิจัยและประเมินผลการศึกษา), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาประมีนผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³ ศษ.ม.(การวัดผลและวิจัยการศึกษา), อาจารย์

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2533-2542 เมื่อการวิจัยเชิงบรรยาย โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและวิเคราะห์อุปนัย จำนวนวิทยานิพนธ์ที่นำมาวิเคราะห์ มีทั้งหมด 457 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจงนับความถี่คำนวนค่าร้อยละ และพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่าด้านผู้ทำวิทยานิพนธ์ ผู้ทำวิทยานิพนธ์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุอยู่ในวัย 26-30 ปี ส่วนมากประกอบอาชีพ ครู อาจารย์ สถานที่ทำงานอยู่ในจังหวัดบี๊ดานี ด้านวิทยานิพนธ์ มีการผลิตวิทยานิพนธ์ออกมามากในปี พ.ศ.2541 เรื่องที่นิยมทำการวิจัยเป็นเรื่องเทคนิคและวิธีสอน ประเภทการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายเป็นส่วนมาก ก่อรุ่มตัวอย่างนิยมศึกษาภัณฑ์เรียนในระดับชั้นประถมศึกษา วิธีการสุ่มกู้นั่นตัวอย่างส่วนมากใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น รายวิชาที่นำมาวิจัยมากที่สุด ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือส่วนมากตรวจสอบโดยการหาค่าความตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น นิยมศึกษาภัณฑ์มูลประมูล สถานที่ที่นิยมทำการเก็บข้อมูลมากคือจังหวัดบี๊ดานี สถิติภาคบรรยายนิยมใช้ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเป็นแบบมาตราฐาน สถิติภาคอ้างอิงนิยมใช้การทดสอบค่าที่ร่วมกับการวิเคราะห์ความแปรปรวน มีการใช้สถิติอื่นบ้างเพียงเล็กน้อย เช่น Factor Analysis, Discriminant Function Analysis, The Mann-Whitney U Test การใช้เทคนิคเดลฟาย การนำเสนอข้อมูลส่วนมากนำเสนอโดยการใช้ตารางประกอบการบรรยาย ข้อเสนอแนะของการวิจัยคือ ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรโดยเพิ่มเนื้อหาด้านระเบียบวิธีและสถิติชั้นสูงให้มากขึ้นเพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถทำการวิจัยในรูปแบบต่างๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม

คำสำคัญ: การวิเคราะห์, คณะศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, วิทยานิพนธ์

บทนำ

การวิจัยเป็นเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษา ทั้งนี้ เพราะวิทยาการด่างๆ ในสังคมโลกการวิวัฒน์ได้เจริญ ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วตามสภาวะของการเปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีด่างๆ ที่มนุษย์ได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมาในทุกๆ ด้าน การที่มนุษย์จะศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ ก็ตาม ยอมต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะในการพัฒนาการศึกษานั้น ในทุกๆ ประเทศทั่วโลกต่างให้ความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนา การศึกษา และพยายามให้ครูเป็นนักวิจัย การปรับบทบาทของการวิจัยให้เป็นกิจกรรมสำคัญที่เสริมการเรียนการสอนหรือการสอนด้วยกระบวนการวิจัย รวมทั้ง มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการบนพื้นฐานของการวิจัย อย่างต่อเนื่อง (บัญชา อึ้งสกุล, 2540, 128) ดังนั้น ความรู้ความสามารถในการทำวิจัย จึงเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งในเรื่องของการแสวงหาหรือสร้างความรู้ใหม่ และการพัฒนางาน สถาบันที่ผลิตบัณฑิตในระดับต่างๆ จึงมี หน้าที่ปลูกฝังความเป็นผู้มีจิตสืบค้น (inquiring mind) ใน วิชาการของตน หรือที่เรียกว่า มีจิตวิสัยเฝ้ารู้ (research mind) ให้กับผู้เรียน (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541, ความประภพ, อ้างถึงใน วัลยพร ครุชัยราย, 2542, 1)

ในสถาบันการศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน ในระดับบัณฑิตศึกษา จึงได้กำหนดงานวิจัยไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร และมีการเริ่บกิจกรรมวิจัยนี้ว่า วิทยานิพนธ์หรือเรียนวิญญาณิพนธ์ สำหรับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541 ก, 3) ได้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2511 เป็นคณะที่ 2 ของการก่อตั้ง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยได้เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตขึ้น ครั้งแรกในปี พ.ศ.2526 ในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2538, 1) จนถึงปัจจุบันนี้ คณะศึกษาศาสตร์เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ภาคปกติจำนวน 9 สาขาวิชา ได้แก่ จิตวิทยาการศึกษา ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน การบริหารการศึกษา พลศึกษา การประสมศึกษา การปฐมวัยศึกษา การวัดผลและวิจัยการศึกษา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

วิทยาศาสตร์ศึกษา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541, สารบัญ) และภาคสมทบที่วิทยาเขตปัตตานี 4 สาขาวิชา ได้แก่ จิตวิทยาการศึกษา ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน การบริหารการศึกษา การประสมศึกษา นอกจากนั้น คณะศึกษาศาสตร์ได้เปิดสอนที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี อีก 2 สาขาวิชา ได้แก่ การบริหารการศึกษา และการประสมศึกษา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541 ข, สารจากคณบดี)

การเรียนการสอนในระดับนี้ เกณฑ์ทบทวนมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีแผนทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต สำหรับแผน ก.(2) (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541 ก, 381) เพื่อให้นักศึกษาฝึกการทำวิจัย ฝึกศึกษาหาความรู้ใหม่ และฝึกการวิเคราะห์การแก้ปัญหาอย่างมีระบบ คณะศึกษาศาสตร์เริ่มมีการทำวิทยานิพนธ์สำเร็จเป็นเล่ม ในปี พ.ศ.2527 เป็นปีแรก จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้คณะศึกษาศาสตร์มีผลงานวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาต่างๆ เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม การผลิตงานวิทยานิพนธ์เป็นจำนวนมากนี้ได้ก่อให้เกิดปัญหางานประจำการดังต่อไปนี้

1. การมีงานวิจัยจำนวนมากแต่ไม่ได้นำมาใช้ ถือว่าเป็นการสูญเสียทางการลงทุน ทั้งยังเกิดจากปัญหาความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย สถานภาพของผู้ทำการวิจัยและความจำกัดทางผลการวิจัย

2. การวิจัยที่ทำกันมาในอดีตจนถึงปัจจุบันมีความแตกต่างกันมากในเรื่องวิธีการวิจัย เนื้อหาการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง หรือการวิเคราะห์ได้อย่างจริงจัง และอาจมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่มีเนื้อหาวิจัยที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันแต่ยังไม่มีผู้ได้รับรวมวิจัย หรือสรุปว่าผลการวิจัยที่แท้จริงเป็นอย่างไร จึงเป็นการยากแก้ผู้ที่จะนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ด้วยความมั่นใจได้

3. การมีงานวิจัยจำนวนมากก่อให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในเรื่องการวิจัยได้ง่าย (สุพัฒน์ สุกมลสันต์, 2535, 2)

ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าวิทยานิพนธ์เป็นเอกสารวิชาการที่มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากจะเป็นเอกสารรายงานผลการศึกษาวิจัยของนักศึกษาแล้ว ยังเป็นเอกสารอ้างอิงทางวิชาการที่ทำให้

เกิดความองอาจและพัฒนาทางด้านวิชาการอย่างไม่หยุดยั้ง และยังสะท้อนถึงคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการของนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และสถาบันการศึกษานั้นๆ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541, คำนำ) สำหรับวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยังไม่มีผู้ได้ทำการสำรวจ วิเคราะห์ ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาทั้งปวงของการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อสะท้อนภาพการจัดทำวิทยานิพนธ์ในอดีต กิจกรรมการทำวิทยานิพนธ์ของสาขา วิชาต่างๆ ในอนาคต นอกจากนี้เพื่อขัดความเข้าช้อนในลักษณะต่างๆ กัน จึงสนใจที่จะทำการวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 โดยใช้วิธี วิเคราะห์เนื้อหาและวิเคราะห์แบบอุปนัยเพื่ออธิบาย ความหรือพรรณาความสร้างข้อสรุป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-2542 ในหัวข้อต่อไปนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธีคำนวนค่าความถี่ เน้นความเป็นวัตถุวิสัยในด้านรายละเอียดทั่วไปของ วิทยานิพนธ์ ลักษณะเนื้อร่องในแต่ละสาขาวิชา ประเภท ของการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล

2. วิเคราะห์อุปนัยสร้างข้อสรุป ในสาขาวิชาการ บริหารการศึกษา การประสมศึกษา การวัดผลและวิจัย การศึกษา จิตวิทยาการศึกษา เทคโนโลยีและสื่อสารการ ศึกษา พลศึกษา วิทยาศาสตร์ศึกษา และศึกษาศาสตร์ เพื่อพัฒนาชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิทยานิพนธ์ (thesis) หมายถึง ปริญญา- นิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นผู้จัดทำขึ้นมาเพื่อให้

ครบโภคสร้างของหลักสูตรในการเรียนจบระดับบัณฑิต ศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) หมายถึง การวิเคราะห์ที่บรรยายเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 โดยใช้วิธีการเชิงปริมาณตาม ประเด็นหัวข้อที่ตั้งไว้อย่างเป็นระบบโดยการหาความถี่ และค่าร้อยละ

3. การวิเคราะห์แบบอุปนัย (analytic induction) หมายถึง การวิเคราะห์ทางทิศทางของการทำวิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 โดยการอ้างเหตุผลจากการ ลังเกตข้อเท็จจริงย่อยๆ นำไปสรุปเป็นข้อเท็จจริงใหม่ การสรุปมีลักษณะเป็นการสรุปจากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2533-2542” เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตโดยใช้ระเบียบวิธี วิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) แบบการ พรรณนาเพื่ออธิบาย (explanatory description) โดย การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และวิเคราะห์ แบบอุปนัย (analytic induction) โดยใช้วิทยานิพนธ์ ทั้งหมดที่ผ่านการรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยในช่วงเวลา ดังกล่าวเป็นตัวอย่างของการวิจัย สำหรับเครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ ที่ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 รายละเอียดด้านคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ทำ วิทยานิพนธ์

รายละเอียดด้านคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ทำ วิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ได้แสดง รายละเอียดในตารางที่ 1

**ตารางที่ 1 รายละเอียดด้านคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ทำ
วิทยานิพนธ์**

รายละเอียดเกี่ยวกับ ผู้ทำวิทยานิพนธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	243	51.20
หญิง	214	48.80
รวม	457	100.0
อายุ(ปี)		
20–25	4	0.88
26–30	142	31.07
31–35	109	23.85
36–40	94	20.57
41–45	74	16.19
46–50	24	5.25
51–55	7	1.53
ไม่ระบุอายุ	3	0.66
รวม	457	100.0
อาชีพ		
ครู อาจารย์	285	62.36
ตำรวจ ทหาร	10	2.19
พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	36	7.88
ศึกษานิเทศก์	53	11.60
นักวิชาการ	21	4.60
อื่นๆ	52	11.37
รวม	457	100.0

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์

1. รายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับปีที่ อนุมัติวิทยานิพนธ์และประเภทของการวิจัย ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย.

รายละเอียดด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

รายละเอียดด้านเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลซึ่งประกอบด้วยประเภทของเครื่องมือ การตรวจ

ตารางที่ 2 ปีที่อนุมัติวิทยานิพนธ์และประเภทของการวิจัย

ปีที่อนุมัติ (พ.ศ.)	จำนวน(เล่ม)	ร้อยละ
2533	31	6.78
2534	25	5.47
2535	40	8.75
2536	59	12.91
2537	46	10.07
2538	51	11.16
2539	40	8.75
2540	61	13.35
2541	64	14.00
2542	40	8.75
รวม	457	100.0
ประเภทการวิจัย		
การวิจัยเชิงบรรยาย	333	72.87
การวิจัยเชิงทดลอง	124	27.13
รวม	457	100.0

สอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4

4. ประเภทของข้อมูลและสถานที่เก็บรวบรวม
ข้อมูล

รายละเอียดด้านประเภทของข้อมูลและ
สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5

5. ประเภทของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดด้านประเภทของสถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลได้แสดงไว้ในตารางที่ 6

6. วิธีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดด้านวิธีการนำเสนอผลการ
วิเคราะห์ข้อมูลได้แสดงรายละเอียดไว้แล้วในตารางที่ 7

7. วิชาที่ทำการวิจัย

รายละเอียดด้านวิชาที่ทำการวิจัยได้แสดงราย
ละเอียดไว้แล้วในตารางที่ 8

หมายเหตุ เมื่องจากวิทยานิพนธ์บางเรื่องสามารถ
ให้คำตอบได้มากกว่าหนึ่งประเภท ผลรวมของข้อมูลใน
แต่ละตารางจึงอาจไม่เท่ากัน เช่น จำนวนวิทยานิพนธ์ที่
เป็นตัวอย่างของการวิจัยมีทั้งหมด 457 เรื่อง แต่เมื่อ
แจงนับประเภทของวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ใช้

ตารางที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
ประเภท		
แบบสอบถาม	235	51.42
แบบทดสอบ	105	22.98
แบบประเมิน	1	0.22
แบบวัดคุณลักษณะ	9	1.97
แบบบันทึก	4	0.87
แบบวัดเจตคติ	1	0.22
แบบสังเกต	1	0.22
แบบสัมภาษณ์	10	2.19
แบบสำรวจ	1	0.22
ใช้มากกว่า 1 ประเภท	83	18.16
อื่นๆ	7	1.53
รวม	457	100.0
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ		
ความตรง	427	32.92
อำนาจจำแนก	298	22.98
ความเชื่อมั่น	423	32.61
ความยาก	139	10.72
ไม่ระบุ	10	0.77
รวม	1,297	100.0

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
นักเรียน นักศึกษา	165	31.02
ครู-อาจารย์	143	26.89
ผู้บริหาร	97	18.23
ศึกษานิเทศก์	13	2.44
นักวิชาการ	13	2.44
ประชาชน	53	9.96
อื่นๆ	48	9.02
รวม	532	100.0
ระดับการศึกษา		
ก่อนประถมศึกษา	7	1.53
ประถมศึกษา	218	47.70
มัธยมศึกษา	53	11.60
อุดมศึกษา	29	6.35
อื่นๆ	150	32.82
รวม	457	100.0
วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง		
สุ่มอย่างง่าย	98	21.44
สุ่มแบบมีระบบ	5	1.09
สุ่มแบบแบ่งชั้น	174	38.07
สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม	13	2.85
สุ่มแบบหลายขั้นตอน	87	19.04
สุ่มแบบเจาะจง	56	12.26
ใช้จำนวนของประชากร	24	5.25
รวม	457	100.0

พบว่า วิทยานิพนธ์บางเรื่องใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้มากกว่าหนึ่งประเภท ดังนั้นผลรวมของวิธีการทางสถิติที่ใช้ทั้งหมดจึงมากกว่า 457 ดังปรากฏในตารางที่ 7

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อแยกตามสาขาวิชา เมื่อผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเมื่อแยกตามสาขาวิชา ศึกษาทั้งเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์เนื้อหาอุปกรณ์เป็นความถี่และค่าว้อยลั่น และเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์อุปนัยสร้างข้อสรุปโดยแยกเป็นสาขาวิชาการบริหารการ

ศึกษา การประถมศึกษา การวัดผลและวิจัยการศึกษา จิตวิทยาการศึกษา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา พลศึกษา วิทยาศาสตร์ศึกษา ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน และได้เสนอผลการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วนสำหรับแต่ละสาขาได้รายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ

สำหรับรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 จำนวนวิทยานิพนธ์

จำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละสาขาวิชาตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 ได้แสดงไว้ดังรายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ 5 ประเภทของข้อมูลและสถานที่เก็บรวบรวม
ข้อมูล

ข้อมูล	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
ชนิดของข้อมูล		
ข้อมูลปฐมภูมิ	457	99.56
ข้อมูลทุติยภูมิ	2	0.44
รวม	459	100.0
สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล		
ชุมพร	41	4.29
สุราษฎร์ธานี	51	5.33
นครศรีธรรมราช	78	8.16
พัทลุง	60	6.28
สงขลา	97	10.15
ระนอง	27	2.82
ตรัง	37	3.87
กระบี่	33	3.45
พังงา	27	2.82
ภูเก็ต	26	2.72
สตูล	64	6.70
ยะลา	121	12.65
ปัตตานี	160	16.74
นราธิวาส	104	10.87
อื่นๆ	30	3.14
รวม	956	100.0

ที่ 9

1.2 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์

ผู้จัดได้วิเคราะห์ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทในแต่ละสาขาวิชา ดังรายละเอียดตามตารางที่ 10

จากการที่ 10 ใน การศึกษาเกี่ยวกับจำนวนเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้ พ.ศ.2533-2542 ของสาขาวิชาการบริหารการศึกษาพบว่า ในระยะ 4 ปีแรก เรื่องที่ทำการศึกษากันมากคือ เรื่องบทบาท พฤติกรรม ปัญหาในด้านต่างๆ คุณลักษณะ และความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในระยะ 3 ปีต่อมา เรื่องที่ทำ

ตารางที่ 6 ประเภทของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประเภทของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
สถิติภาคบรรยาย		
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	526	58.65
ร้อยละ	291	32.44
สหสัมพันธ์	72	8.06
มัธยฐาน ฐานนิยม	8	0.89
สถิติภาคอ้างอิง		
การทดสอบค่าซี	8	1.40
การทดสอบค่าที	238	41.75
การวิเคราะห์ความแปรปรวน	250	43.86
การทดสอบค่าโคสแคร์	16	2.81
การวิเคราะห์การทดสอบอย	58	10.18
อื่นๆ		
Factor Analysis,		
การใช้เทคนิคเดลฟี่		
วิเคราะห์เนื้อหา	5	71.43
Discriminant Function Analysis	2	28.57

ตารางที่ 7 วิธีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
การบรรยาย	2	0.36
ตารางประกอบการบรรยาย	452	81.29
กราฟประกอบคำบรรยาย	69	12.41
แผนภูมิประกอบคำบรรยาย	33	5.94
รวม	556	100.0

การศึกษากันมากคือเรื่องปัญหาในด้านต่างๆ บทบาท พฤติกรรม และความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในระยะ 3 ปีสุดท้าย เรื่องที่ทำการศึกษากันมากคือเรื่องความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ บทบาท พฤติกรรม และสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน

จากการที่ 11 ใน การศึกษาเกี่ยวกับจำนวนเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้ พ.ศ.2533-

ตารางที่ 8 วิชาที่ทำการวิจัย
ตารางที่ 10 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์
ของสาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วิชาที่ทำการวิจัย	จำนวน(เล่ม)	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	52	11.38
วิทยาศาสตร์	7	1.53
ภาษาไทย	30	6.56
ภาษาอังกฤษ	18	3.94
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	21	4.60
กลุ่มสร้างเสริมสร้างเสริมลักษณะนิสัย	9	1.97
กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ	6	1.31
อื่นๆ	20	4.38
ไม่เกี่ยวกับวิชาเรียน	294	64.33
รวม	457	100.0

ตารางที่ 9 จำนวนวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542
ในแต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน (เล่ม)
การบริหารการศึกษา	108
การประถมศึกษา	91
การวัดผลและวิจัยการศึกษา	14
จิตวิทยาการศึกษา	79
เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา	3
พลศึกษา	14
วิทยาศาสตร์ศึกษา	6
ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน	142
รวม	457

2542 ของสาขาวิชาการประถมศึกษาพบว่า ในระยะ 4 ปี แรก เรื่องที่ทำการศึกษากันมากคือเรื่องปัญหาในด้านต่างๆ ในระยะ 3 ปีต่อมา เรื่องที่ทำการศึกษากันมากคือเรื่องปัญหาในด้านต่างๆ เทคนิคและวิธีสอน บทบาท พฤติกรรม และความต้องการ ในระยะ 3 ปีสุดท้าย เรื่องที่ทำการศึกษากันมากคือเรื่องปัญหาในด้านต่างๆ เทคนิคและวิธีสอน ความต้องการ สื่อสื่อสารการเรียน การสอน และความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ

จากการที่ 12 ใน การศึกษาเกี่ยวกับ จำนวนเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-

เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
กระบวนการบริหาร			
การปฏิบัติงาน	2	1	-
กระบวนการตัดสินใจ			
การปฏิบัติงาน	-	-	1
กระบวนการวางแผน			
การปฏิบัติงาน	1	1	-
สมรรถภาพในการ			
ปฏิบัติงาน	2	1	4
การปฏิบัติงานวิชาการ	3	-	2
การปฏิบัติงานสัมพันธ์			
ชุมชน	2	-	1
การปฏิบัติงานกิจการ			
นักเรียน	-	1	-
การจัดระบบสารสนเทศ	1	1	-
บทบาท พฤติกรรม	5	7	4
คุณลักษณะ	3	3	1
ระเบียบวินัย	-	1	1
การประเมินโครงการ	-	1	-
การนิเทศ	-	3	1
ปัญหานิด้านต่างๆ	5	9	1
ความพึงพอใจ	1	-	1
เจตคติ และทัศนคติ	3	-	2
ปัจจัยที่ส่งผลต่อ			
ตัวแปรต่างๆ	-	1	2
ความสัมพันธ์ของ			
ตัวแปรต่างๆ	4	4	7
แนวโน้มในการปฏิบัติงาน	1	-	3
บรรยาการองค์การ	1	-	-
ความต้องการ	-	1	-
อื่นๆ	3	3	2

2542 ของสาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษาพบว่า เริ่มมีวิทยานิพนธ์ผลิตออกมากในระยะ 3 ปีสุดท้าย เรื่องที่ทำการศึกษากันมากคือเรื่องการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 11 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์
ของสาขาวิชาการประถมศึกษา

เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
หลักสูตร	-	-	2
การวัดผลประเมินผล	2	3	3
เทคนิคและวิธีสอน	1	6	8
ลืออุปกรณ์การเรียน			
การสอน	-	1	6
ปัจจัยที่ส่งผลต่อ			
ตัวแปรต่างๆ	-	1	3
ความสัมพันธ์ของ			
ตัวแปรต่างๆ	-	3	5
ปัญหาในด้านต่างๆ	4	7	10
ความต้องการ	-	4	7
บทบาท พฤติกรรม	1	6	1
การประเมินโครงการ	-	-	1
คุณลักษณะ	-	2	-
อื่นๆ	-	2	2

ตารางที่ 12 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์
ของสาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา

เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
การสร้างและพัฒนา			
เครื่องมือ	-	-	1
การวิเคราะห์ฯ			
คุณภาพเครื่องมือ	-	-	9
ความสัมพันธ์ของ			
ตัวแปรต่างๆ	-	-	4

หมายเหตุ สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษาเริ่มเปิดสอนครั้งแรกในปีการศึกษา 2538

จากการที่ 13 ใน การศึกษาเกี่ยวกับจำนวนเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้ พ.ศ. 2533-2542 ของสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา พบว่าในระยะ 4

ตารางที่ 13 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์
ของสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
เทคนิคและวิธีสอน			
(ตัวแปรต้น)			
การให้ข้อมูลย้อนกลับ	5	3	1
ขนาดของกลุ่ม	3	1	-
กลวิธีการอ่าน	2	3	1
ตัวแบบ	2	1	1
ความคิดรวบยอด	2	3	-
นิทาน	-	2	-
อื่นๆ	21	15	8
เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
(ตัวแปรตาม)			
ความจำ	1	-	-
ความเข้าใจ	6	10	3
ผลลัมภุธี	12	10	4
การเรียนรู้	5	3	1
ความสามารถในการ			
แก้ปัญหา	4	-	-
ความคิดสร้างสรรค์	-	2	-
อื่นๆ	7	3	3
ความสัมพันธ์ของ			
ตัวแปรต่างๆ	4	1	-

ปีแรก เรื่องที่ทำการศึกษา กันมากคือเรื่องเทคนิคและวิธีสอน โดยตัวแปรต้นที่ศึกษามากคือการให้ข้อมูลย้อนกลับ และตัวแปรตามที่ศึกษามากคือผลลัมภุธี ในระยะ 3 ปี ต่อมา เรื่องที่ทำการศึกษา กันมากคือเรื่องเทคนิคและวิธีสอน โดยตัวแปรต้นที่ศึกษามากคือการให้ข้อมูลย้อนกลับ กลวิธีการอ่าน และความคิดรวบยอด ตัวแปรตามที่ศึกษามากคือผลลัมภุธี ความเข้าใจ ในระยะ 3 ปี สุดท้าย เรื่องที่ทำการศึกษา กันมากคือเรื่องเทคนิคและวิธีสอน โดยตัวแปรต้นที่ศึกษาคือการให้ข้อมูลย้อนกลับ กลวิธีการอ่าน ตัวแบบ ตัวแปรตามที่ศึกษามากคือ

ตารางที่ 14 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ของสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
การพัฒนาบทเรียน			
ໂປຣແກຣມ	-	-	1
รูปแบบการจัดรายการ			
วิทยุ	-	-	1
การใช้สื่อเครือข่าย	-	-	1

ตารางที่ 15 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ของสาขาวิชาพลศึกษา

เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
ผลการฝึกสมรรถภาพ			
ทางกาย	-	-	5
เกณฑ์ปกติของ			
สมรรถภาพทางกาย	-	-	3
คุณลักษณะ	-	-	1
ปัญหาในด้านต่างๆ	-	-	2
การตรวจดับสมรรถภาพ			
ทางกายในสภาวะอื่นๆ	-	-	3

ตารางที่ 16 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา

เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
วิธีสอนแบบร่วมมือ	-	-	3
มนโนมติที่คลาดเคลื่อน	-	-	3

ผลลัพธ์ ความเข้าใจ

จากการที่ 14 ใน การศึกษาเกี่ยวกับจำนวนเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 ของสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

ตารางที่ 17 ความสนใจในการเลือกเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน

เรื่อง	ปี พ.ศ. 2533-2536	ปี พ.ศ. 2537-2539	ปี พ.ศ. 2540-2542
คุณลักษณะ	8	5	2
ปัจจัยที่ส่งผลต่อ			
ตัวแปรต่างๆ	16	8	5
บทบาท พฤติกรรม	19	6	9
การประเมินโครงการ	1	-	1
ความสร้างสรรค์ ความเชื่อ	2	1	-
ปัญหาในด้านต่างๆ	1	2	-
การมีส่วนร่วม	5	3	3
การรับรู้ข่าวสาร	8	2	13
การศึกษาเปรียบเทียบ	1	1	-
เจตคติ ทัศนคติ	3	2	1
ชวัญกำลังใจ	2	1	2
ความพึงพอใจ	1	-	1
ความต้องการ	-	1	-
อื่นๆ	4	1	1

พบว่าเริ่มมีวิทยานิพนธ์ผลิตออกมากในระยะ 3 ปีสุดท้าย เรื่องที่ทำการศึกษาคือเรื่องการจัดรายการวิทยุ การใช้สื่อเครือข่าย

จากการที่ 15 ในการศึกษาเกี่ยวกับจำนวนเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 ของสาขาวิชาพลศึกษา พบว่าเริ่มมีวิทยานิพนธ์ผลิตออกมากในระยะ 3 ปีสุดท้าย เรื่องที่ทำการศึกษามากคือเรื่องผลการฝึกสมรรถภาพทางกาย

จากการที่ 16 ในการศึกษาเกี่ยวกับจำนวนเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 ของสาขาวิชาศาสตร์ศึกษา พบว่าเริ่มมีวิทยานิพนธ์ผลิตออกมากในระยะ 3 ปีสุดท้าย เรื่องที่ทำการศึกษาคือเรื่องวิธีสอนแบบร่วมมือ และมนโนมติที่คลาดเคลื่อน

จากการที่ 17 ในการศึกษาเกี่ยวกับจำนวนเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 ของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน พบ

ว่าในระยะ 4 ปีแรก เรื่องที่ทำการศึกษา กันมากคือเรื่องบทบาท พฤติกรรม และปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรต่างๆ ในระยะ 3 ปีต่อมา เรื่องที่ทำการศึกษา กันมากคือเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรต่างๆ และบทบาท พฤติกรรม ในระยะ 3 ปีสุดท้าย เรื่องที่ทำการศึกษา กันมากคือเรื่องการรับรู้ข่าวสาร และบทบาท พฤติกรรม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพสำหรับวิทยานิพนธ์ในแต่ละสาขาวิชาและรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ในสาขาวิชาการบริหารการศึกษาเริ่มมีการอนุมัติวิทยานิพนธ์ให้จบด้วยปี พ.ศ.2533 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบด้วยปี พ.ศ.2533-2542 มีจำนวน 108 เล่ม ปีที่ได้รับการอนุมัติให้จบมากที่สุดคือปี พ.ศ.2536 เกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์พบว่าเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุตั้งแต่ 26-55 ปี โดยมีการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุดในกลุ่มอายุ 41-45 ปี ประกอบอาชีพครู อาจารย์มากที่สุด สถานที่ทำงานส่วนมากอยู่ในจังหวัดยะลาและจังหวัดปัตตานี เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์พบว่าใน 4 ปีแรกมีการศึกษาเรื่องบทบาท พฤติกรรม และเรื่องปัญหาในด้านต่างๆ เป็นจำนวนมาก 3 ปีต่อมา�ังคงมีการศึกษาเรื่องบทบาท พฤติกรรม และเรื่องปัญหาในด้านต่างๆ 3 ปีสุดท้ายการศึกษาเรื่องบทบาท พฤติกรรม เรื่องปัญหาในด้านต่างๆ ลดลง กลับมีการศึกษาในเรื่องสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน และเรื่องความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ เพิ่มขึ้น แนวโน้มในการศึกษาต่อไปน่าจะยังคงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ เพราะพบว่าใน 3 ปีสุดท้ายมีการศึกษาในเรื่องนี้เพิ่มขึ้นทุกปี แต่เรื่องสมรรถภาพในการปฏิบัติงานในปี พ.ศ.2542 กลับไม่มีการศึกษาในเรื่องนี้ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาส่วนมากเป็นครู อาจารย์ ร่วมกับผู้บริหาร การสูงกลุ่มตัวอย่างใช้ชีวิตรสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิถึง 66 เล่ม มีการศึกษาในกลุ่มระดับประสมศึกษามากกว่ากลุ่มอื่น จุดเด่นของวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาการบริหารการศึกษาคือมีการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายทั้งหมด ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นิยมใช้แบบสอบถามมากถึง 101 เล่ม และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีการตรวจสอบโดยการหาค่าความตระหนักรและความเชื่อมั่นมากที่สุด 50 เล่ม รองลงมาคือการหาค่าความตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น 45 เล่ม สัดส่วนภาคบรรยายที่นิยมใช้คือ ค่าวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเป็นแบบมาตรฐานถึง 76 เล่ม สัดส่วนภาคอ้างอิงที่ใช้มากคือการทดสอบค่าที่ร่วมกับการวิเคราะห์ความแปรปรวน 49 เล่ม นอกจากนี้แล้วยังมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้สถิติอื่นๆ เช่น Factor Analysis การใช้เทคนิคเคลฟาย และการวิเคราะห์เนื้อหา แต่ยังมีการใช้สถิติเหล่านี้ในจำนวนที่น้อย สถานที่เก็บข้อมูลส่วนมากเก็บข้อมูลในเขตการศึกษา 2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ตารางประกอบการบรรยายมากที่สุด

2.2 สาขาวิชาการประมาณศึกษา

ในสาขาวิชาการประมาณศึกษาเริ่มมีการอนุมัติวิทยานิพนธ์ให้จบด้วยปี พ.ศ.2536 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบด้วยปี พ.ศ.2536-2542 มีจำนวน 91 เล่ม ปีที่ได้รับการอนุมัติให้จบมากที่สุดคือปี พ.ศ.2540 และปี พ.ศ.2541 เกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 26-55 ปี โดยมีการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุดในกลุ่มอายุ 26-30 ปี ประกอบอาชีพครู อาจารย์มากที่สุด สถานที่ทำงานส่วนมากทำงานอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์พบว่าใน 4 ปีแรกมีการศึกษาเรื่องปัญหาในด้านต่างๆ มากกว่าเรื่องอื่น 3 ปีต่อมา มีการศึกษาเรื่องเทคนิคและวิธีสอน เรื่องปัญหาในด้านต่างๆ บทบาท พฤติกรรมเพิ่มมากขึ้น และเริ่มมีการศึกษาในเรื่องการวัดผลประเมินผล เรื่องความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ เรื่องความต้องการ 3 ปีสุดท้ายยังคงมีการศึกษาในเรื่องของเทคนิคและวิธีสอน เรื่องความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ เรื่องปัญหาในด้านต่างๆ และเรื่องความต้องการ แต่เริ่มมีการศึกษาเรื่องสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอน แต่ยังไม่สามารถในเรื่องของความต้องการ เรื่องปัญหาในด้านต่างๆ เรื่องความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ และเรื่องสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอนกลับมีจำนวนลดลงในปี พ.ศ.2542 ดังนั้นแนวโน้มในการศึกษาเรื่องในการทำวิจัยของสาขาวิชาการประมาณศึกษาจึงน่าจะเป็นเรื่องเทคนิคและวิธีสอน เพราะมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี

มีการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายเป็นส่วนมาก กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาส่วนมากเป็นครู อาจารย์ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คือ คุณภาพและนิยมทำการศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์ จุดเด่นของวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาการประดิษฐ์คือ การศึกษาโดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่มีการใช้มากที่สุดคือแบบสอบถาม 47 เล่ม รองลงมาเป็นแบบทดสอบ 21 เล่ม การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีการตรวจสอบโดยการหาค่าความตรง ความยาก อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น 31 เล่ม สถิติภาคบรรยายที่นิยมใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 48 เล่ม สถิติภาค อ้างอิงที่ใช้มากคือการทดสอบค่าที่ร่วมกับการวิเคราะห์ความแปรปรวน 28 เล่ม รองลงมาคือการทดสอบค่าที่ 20 เล่ม นอกจากนี้แล้วยังมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้สถิติอื่นๆ ที่แตกต่างกันไป เช่น การใช้เทคนิคเดลฟาย, The Mann-Whitney U Test ซึ่งสถิติต่างๆ เหล่านี้ยังมีการนำมาใช้อยู่ในจำนวนน้อย สถานที่เก็บข้อมูลส่วนมาก เก็บข้อมูลในจังหวัดนครศรีธรรมราช การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ตารางประกอบการบรรยายมากที่สุด

2.3 สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา

ในสาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา เริ่มมีการอนุมัติวิทยานิพนธ์ให้จบด้วยตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบด้วยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2542 มีจำนวน 14 เล่ม ปีที่วิทยานิพนธ์ได้รับการอนุมัติให้จบมากที่สุดคือ ปี พ.ศ.2540 เกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 20-45 ปี โดยมีการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุดในกลุ่มอายุ 26-30 ปี ประกอบอาชีพครู อาจารย์มากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่สุด เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์พบว่าเรื่องที่ทำการศึกษากันมากคือเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ แต่อย่างไรก็ตามกลับพบว่าในปี พ.ศ.2542 เรื่องที่ทำการวิจัยทุกเรื่องลดลง ประกอบกับการทำวิทยานิพนธ์ยังมีจำนวนน้อยเพียงผลตอบกลับมาใน 3 ปีสุดท้ายจึงไม่สามารถที่จะบอกแนวโน้มในการทำวิทยานิพนธ์ของสาขานี้ได้ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาส่วนมากเป็นนักเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย มีการศึกษาในกลุ่มระดับอุดมศึกษาและนิยมทำการศึกษารายวิชาคณิตศาสตร์

จุดเด่นของวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษาคือ มีการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายทั้งหมด มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันไปคือการสุ่มเมตริกซ์พหุคุณ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่มีการใช้มากที่สุดคือแบบทดสอบ 9 เล่ม และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีการตรวจสอบโดยการหาค่าความตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น 6 เล่ม รองลงมาคือ การหาค่าความตรง ความยาก อำนาจจำแนก จำนวนจำแนก และความเชื่อมั่น 5 เล่ม ข้อมูลที่นำมาศึกษาส่วนมากเป็นข้อมูลปฐมภูมิ 12 เล่ม สถิติภาคบรรยายที่นิยมใช้คือค่าสหสัมพันธ์ สถิติภาคอ้างอิงที่ใช้มากคือการวิเคราะห์การทดสอบ สถานที่เก็บข้อมูลส่วนมากเก็บข้อมูลในจังหวัดปัตตานี การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ตารางประกอบการบรรยายมากที่สุด

2.4 สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาเริ่มมีการอนุมัติวิทยานิพนธ์ให้จบด้วยตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบด้วยตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 มีจำนวน 79 เล่ม ปีที่วิทยานิพนธ์ได้รับการอนุมัติให้จบมากที่สุดคือ ปี พ.ศ.2533 เกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 20-50 ปี โดยมีการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุดในกลุ่มอายุ 26-30 ปี ประกอบอาชีพครู อาจารย์มากที่สุด สถานที่ทำงานส่วนมากทำงานอยู่ในจังหวัดปัตตานีและสงขลา เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์พบว่ามีจุดเด่นในเรื่องทิศทางการวิจัยซึ่งมีการศึกษาเรื่องเทคนิค และวิธีสอนเป็นจำนวนมาก มากตลอดระยะเวลาทั้ง 10 ปี มีจำนวน 74 เล่ม โดยเฉพาะใน 3 ปีสุดท้ายมีการทำวิจัยในเรื่องเทคนิคและวิธีสอนเพียงหัวข้อเดียว ดังนั้นแนวโน้มในการทำวิทยานิพนธ์ของสาขานี้น่าจะเป็นการศึกษาในเรื่องของเทคนิค และวิธีสอนอีกด้วย ส่วนมากมีการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง 72 เล่ม ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิทั้งหมด ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมากถึง 67 เล่ม โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายชั้นตอน 43 เล่ม มีการศึกษาในกลุ่มระดับชั้นประถมศึกษา และนิยมทำการศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่มีการใช้มากที่สุดคือแบบทดสอบ 64 เล่ม และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีการตรวจสอบ

โดยการหาค่าความตรง ความยาก อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น 66 เล่ม สถานที่เก็บข้อมูลส่วนมากเก็บข้อมูลในจังหวัดปัตตานี สติวิภาคบรรยายที่นิยมใช้คือค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 71 เล่ม สติวิภาคอ้างอิงที่ใช้มากคือการวิเคราะห์ความแปรปรวน 58 เล่ม การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ตารางและการภาพประกอบการบรรยาย

2.5 สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

ในสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาเริ่มมีการอนุมัติวิทยานิพนธ์ให้จบตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบภายในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 3 เล่ม จุดเด่นของวิทยานิพนธ์ในสาขานี้คือผู้ทำวิทยานิพนธ์เป็นเพศหญิงทั้ง 3 คน มีอายุตั้งแต่ 26-35 ปี ใช้ข้อมูลปฐมภูมิทั้งหมด และมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ตารางประกอบการบรรยายทั้งหมด เช่นกัน เรื่องที่ทำการศึกษาข้างไม่สามารถสรุปแนวโน้มในการทำวิทยานิพนธ์ได้ เนื่องจากวิทยานิพนธ์มีจำนวนน้อย เพิ่งได้รับอนุมัติให้จบในปี พ.ศ.2542 และการทำวิจัยในปัจจุบันเป็นการศึกษาในเรื่องที่แตกต่างกันทั้ง 3 เล่ม และทิศทางในประเด็นอื่นๆ ยังไม่สามารถบอกร้อได้ชัดเจนมากนัก

2.6 สาขาวิชาพลศึกษา

ในสาขาวิชาพลศึกษาเริ่มมีการอนุมัติวิทยานิพนธ์ให้จบตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบตั้งแต่ปี พ.ศ.2540-2542 มีจำนวน 14 เล่ม และพบว่าผู้ทำวิทยานิพนธ์เป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิง มีอายุตั้งแต่ 26-55 ปี โดยมีการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุดในกลุ่มอายุ 26-30 ปี ประกอบอาชีพครูอาจารย์มากที่สุด เรื่องที่นิยมทำการศึกษาในปี พ.ศ. 2541 คือเรื่องผลการฝึกสมรรถภาพทางกาย แต่ในปี พ.ศ.2542 กลับไม่มีการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องนี้ ในปี พ.ศ.2542 มีการศึกษาเรื่องการตรวจดับสมรรถภาพทางกายในสภาพอากาศอื่นๆ เพียงเรื่องเดียว และในจำนวนที่น้อย ตั้งนั้นจึงไม่สามารถสรุปแนวโน้มในการทำวิทยานิพนธ์ของสาขานี้ได้ ประเภทของการวิจัยส่วนมากใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่นำมายศึกษาส่วนมาก เป็นนักเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย นิยมศึกษาในกลุ่มระดับประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

ข้อมูลนิยมใช้เครื่องมือมากกว่า 1 ประเภท และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีการตรวจสอบโดยการหาค่าความตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิ สถานที่เก็บข้อมูลส่วนมากเก็บข้อมูลในจังหวัดสงขลา สติวิภาคบรรยายที่นิยมใช้คือค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สติวิภาคอ้างอิงที่ใช้มากคือการทดสอบค่าที่ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ตารางประกอบการบรรยาย

2.7 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา

ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษาเริ่มมีการอนุมัติวิทยานิพนธ์ให้จบตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบตั้งแต่ปี พ.ศ.2541-2542 มีจำนวน 6 เล่ม และพบว่าผู้ทำวิทยานิพนธ์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุตั้งแต่ 26-45 ปี ประกอบอาชีพครู อาจารย์ จุดเด่นของการทำวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ศึกษาคือมีการศึกษาเพียงปีละ 1 เรื่อง ซึ่งนักศึกษาที่ทำการศึกษาในแต่ละปีจะมีการศึกษาในหัวเรื่องเดียวกัน เช่น ในปี พ.ศ.2541 มีการศึกษาเรื่องวิธีสอนแบบร่วมมือ 3 เล่ม และในปี พ.ศ.2542 มีการศึกษาเรื่องมโนมติที่คลาดเคลื่อน 3 เล่ม แนวโน้มในการทำวิจัยของสาขานี้จะเป็นการทำวิจัยในประเด็นเดียวกันอีกแต่ออาจจะเป็นชื่อเรื่องอื่น ซึ่งอย่างไรก็ตามทิศทางในการทำวิจัยเกี่ยวข้องอยู่กับด้านการเรียนการสอน ผู้ทำวิทยานิพนธ์ใช้การวิจัยทั้งเชิงทดลองและการวิจัยเชิงบรรยายในจำนวนที่เท่ากัน กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาทั้งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย และการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิชาที่ทำการศึกษาคือวิชาพิสิกส์ และวิชาเคมี เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นการใช้แบบทดสอบ และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีการตรวจสอบโดยการหาค่าความตรง ความยาก อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิ สถานที่เก็บข้อมูลส่วนมากมีการเก็บข้อมูลในจังหวัดสงขลา สติวิภาคบรรยายที่นิยมใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สติวิภาคอ้างอิงมีการทดสอบค่าที่ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ตารางประกอบการบรรยาย

2.8 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน

ในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน เริ่มนิยมการอนุมัติวิทยานิพนธ์ให้จบดังเดิมปี พ.ศ.2531 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบดังเดิมปี พ.ศ. 2533-2542 มีจำนวน 142 เล่ม ปีที่วิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบมากที่สุดคือปี พ.ศ.2535 และพบว่า ผู้ทำวิทยานิพนธ์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุ ตั้งแต่ 26-55 ปี โดยมีการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุดในกลุ่มอายุ 31-35 ปี ประกอบอาชีพครู อาจารย์มากที่สุด สถานที่ทำงานส่วนมากทำงานอยู่ในจังหวัดปัตตานี เรื่องที่นิยมทำการศึกษาใน 4 ปีแรกคือบทบาท พฤติกรรม และปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรต่างๆ 3 ปีต่อมา�ังคงมีการศึกษาในเรื่องบทบาท พฤติกรรม และปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรต่างๆ อีกเด่นจำนวนเริ่มลดลง 3 ปี สุดท้ายเรื่องที่ศึกษายังคงเป็นเรื่องบทบาท พฤติกรรม และปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรต่างๆ อยู่ในระดับที่มาก และในระยะ 3 ปีนี้มีการศึกษาเรื่องการรับรู้ข่าวสารมากที่สุด แต่จะพบว่าในเรื่องการรับรู้ข่าวสาร และเรื่องบทบาท พฤติกรรมมีการศึกษามากในปี พ.ศ.2540 ในปีต่อๆ มา จำนวนเริ่มลดลง ส่วนเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรต่างๆ มีจำนวนเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี จึงมีแนวโน้มว่าในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชนมีทิศทางที่จะศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรต่างๆ จุดเด่นของสาขานี้ก็คือมีการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายมากถึง 123 เล่ม มีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย แต่ที่นำมาศึกษาส่วนมากเป็นครู อาจารย์ ส่วนตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น 57 เล่ม รองลงมาคือการสุ่มอย่างง่าย 32 เล่ม ในสาขาวิชานี้มีนิยมทำการศึกษาเกี่ยวกับวิชาเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่มีการใช้มากที่สุดคือแบบสอบถาม 75 เล่ม และมีการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากกว่า 1 ประเภท 43 เล่ม การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีการตรวจสอบโดยการหาค่าความตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น 59 เล่ม ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิทั้งหมด สถานที่เก็บข้อมูลส่วนมากเก็บข้อมูลในจังหวัดปัตตานี สถิติภาคบรรยายที่นิยมใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 93 เล่ม สถิติภาคอ้างอิงที่ใช้มากคือการทดสอบค่าที่ร่วมกับการวิเคราะห์ความแปรปรวน 54 เล่ม

และมีการใช้ค่าสถิติอื่นๆ ได้แก่ Discriminant Function Analysis การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ตารางประกอบการบรรยาย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการทำวิทยานิพนธ์ศึกษา-ศาสตร์มหบันฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2542 มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์

1. เพศ พบร้า ผู้ทำวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหบันฑิต เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีจำนวน 243 คน และเพศหญิงมีจำนวน 214 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะธรรมชาติของวิชาที่เอื้อต่อความสนใจของแต่ละเพศ โดยเฉพาะสาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา และสาขาวิชาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชนที่มีเพศชายมากศึกษามาก

2. อายุ ผู้ทำวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหบันฑิตส่วนมากมีอายุอยู่ในวัย 26-30 ปี จำนวน 142 คน ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรเดช พันธุ์วิเศษ (2532, 88) พบร้าผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนมากมีอายุอยู่ในวัย 26-30 ปี ทั้งนี้เนื่องจากว่าในปัจจุบันนี้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการศึกษา เพื่อต้องการที่จะพัฒนาตนเองสู่ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานและอาชีพที่ทำอยู่ นอกจากนี้แล้วในบางสาขาวิชา ก็เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเรียนในวันเสาร์ อาทิตย์ ทำให้ผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ แต่มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน และนักศึกษาบางส่วนที่เรียนจะระดับบัณฑิตศึกษาและยังไม่มีงานทำ ฐานะทางบ้านไม่ลำบากจึงสมควรเข้าศึกษาต่อในระดับมหบันฑิต ทันที ทำให้พบว่าผู้ที่ทำวิทยานิพนธ์จำนวนมากมีอายุอยู่ในวัย 26-30 ปี

3. อาชีพ ในทุกสาขาวิชาของคณะศึกษาศาสตร์ มีผู้ทำวิทยานิพนธ์ประกอบอาชีพครู อาจารย์ มากถึง 285 คน ทั้งนี้เนื่องจากคณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะที่จัดการเรียนการสอนทางด้านการศึกษา และผลิตบุคลากร

เพื่อออกไปประกอบอาชีพครู อาจารย์ ดังนั้นเพื่อเป็นการต่อเนื่องทางด้านการศึกษาจึงมีผู้ที่ประกอบอาชีพครู อาจารย์เข้ามาศึกษาต่อมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอัจฉรา ดิสวัฒน์ (2528, 59) และสุรเดช พันธุ์วิเศษ (2532, 88) พบว่าผู้ที่ทำวิทยานิพนธ์ประกอบอาชีพครู อาจารย์มากกว่าอาชีพอื่น

4. สถานที่ทำงาน ผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนมากจะมีสถานที่ทำงานอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีจำนวน 93 คน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นจังหวัดที่เป็นสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสุลักษณ์ครินทร์ ดังนั้นจากสภาพที่เป็นบุคคลในพื้นที่ที่อยู่ในแหล่งการศึกษาทำให้เป็นคนที่มีความตื่นตัวทางด้านการศึกษา และนอกจากนี้แล้วยังเป็นการสะดวก ประทัยดีใช้จ่าย ไม่เสียเวลาในการเดินทาง สามารถทำงานในวันปกติควบคู่ไปกับการเรียนในวันเสาร์ อาทิตย์โดยไม่ทำให้เสียเวลาหรือเสียงาน ไม่กระทบกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีในกรณีซึ่งผู้ทำวิทยานิพนธ์ประกอบอาชีพข้าราชการ

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์

1. ปีที่อนุมัติวิทยานิพนธ์ จำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบมากที่สุดในปี พ.ศ.2541 จำนวน 64 เรื่อง เนื่องจากว่าในการรับสมัครนักศึกษารุ่นแรกๆ มีจำนวนน้อย จึงทำให้จำนวนวิทยานิพนธ์มีจำนวนน้อยไปด้วย และสาเหตุอีกประการหนึ่งคือเงื่อนไขของเวลา บังคับทำให้นักศึกษาเร่งด่วนการวิจัยเพื่อให้สามารถสอบวิทยานิพนธ์ให้ทันตามกำหนดเวลาจึงทำให้เกิดภาระกระจุกตัวของวิทยานิพนธ์ เพราะหลังจากนั้นแล้วในปีต่อมาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จบมีจำนวนลดลงเนื่องจากนักศึกษารุ่นหลังไม่มีความจำเป็นต้องรีบดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ให้เสร็จลิ้นภายในปีการศึกษาต่อมา

2. เรื่องในการทำวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตนิยมทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนมากถึง 95 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษานี้ยังเป็นคนที่ทำการสอนเกี่ยวกับทางด้านการศึกษาและผู้ที่เข้ามาเรียนเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพครู ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อความต้องการด้านการศึกษาของเยาวชนมี

มากขึ้น เพื่อยกฐานะความรู้ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยในอนาคต ย่อมขึ้นกับคุณภาพของเด็กเป็นสำคัญครูในฐานะของผู้ปกครองคนที่สองของเด็ก มีความสำคัญมากในฐานะเป็น “แม่พิมพ์ที่ดี” ให้กับลูกศิษย์ของตนถ้าโรงเรียนต้องการที่จะสร้างเด็กให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ การให้ความสำคัญกับการฝึกและพัฒนาครู ให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยสนับสนุนให้ครูเข้ารับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น อาจารย์จำนวนมากจึงมีความสนใจในการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งของการศึกษาและสามารถนำประโยชน์จากการทำวิจัยไปใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยทั่วไปแล้วการทำวิจัยในแต่ละสาขาวิชาถูกได้ทำการศึกษาวิจัยตามพื้นฐานของธรรมชาติและลักษณะเนื้อหาวิชา แต่จะพบว่าหัวข้อเรื่องในการศึกษาวิจัยยังอยู่ในวงแคบ ส่วนใหญ่เป็นการสำรวจข้อเท็จจริง เพราะเป็นการศึกษาถึงสภาพความเป็นอยู่ อันเป็นการทำเพื่อความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น มากกว่าอย่างอื่น ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษายังไม่มีความเชี่ยวชาญในการทำงานวิจัย ศึกษางานวิจัยน้อยเกินไป เวลาในการทำวิทยานิพนธ์น้อย และเป็นการศึกษาจากรุ่นที่ผ่านๆ มาจึงพบว่าการทำวิจัยยังเป็นการลอกเลียนแบบต่อๆ กันมาจึงเป็นการศึกษาเรื่องในลักษณะเดียวกัน ซ้ำกัน ไม่เกิดความรู้ใหม่ วิธีการศึกษาซึ่งรูปแบบเดียวกัน

3. ประเภทของการวิจัย มีการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายมากถึง 333 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการวิจัยเชิงบรรยายเป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดความเข้าใจสภาพเป็นจริงเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน จึงเป็นเหตุให้ผู้ทำวิทยานิพนธ์ทำวิจัยเชิงบรรยายมากกว่าวิธีอื่นๆ เนื่องจากวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาส่วนมากเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจหรือเชิงบรรยายซึ่งคาดว่าเป็นระเบียบวิธีวิจัยที่สะดวก รวดเร็วและประหยัด และผลการวิจัยนี้ก็ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชัย ดลเสมอ (2527, 40) เพ็ญพิค ประวีณวรกุล (2527, 39) วีรวรรณ ยุทธนากรชัย (2528, 67) อัจฉรา ดิสวัฒน์ (2528, 56) สุรเดช พันธุ์วิเศษ (2532, 88) นุชนาฎ

วรรณคัดท์ (2534, 51) บุญส่ง นิลแก้ว (2539, 25) และลัยพร ศรีเชียงราย (2542, 36) ที่พบว่าในการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทสาขางานการศึกษามักใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายมากกว่าระเบียบวิธีวิจัยประเภทอื่นๆ เช่น เชิงทดลอง

4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษา พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนมากได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจำนวน 140 เรื่อง ซึ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างประเภทอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ที่เข้ามาเรียนในคณะศึกษาศาสตร์ส่วนมากประกอบอาชีพรับราชการครูในการทำวิทยานิพนธ์ จึงเลือกศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ซึ่งมีการศึกษาในระดับนี้ถึง 218 เรื่อง ทั้งนี้เพราะมีความเกี่ยวข้องกัน สะดวก ประหยัด ไม่เสียเวลาในการเก็บข้อมูลและได้รับความร่วมมือด้วยตั้งจากทางโรงเรียน และตัวนักเรียนเอง สำหรับวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างนิยมใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยเฉพาะเป็นการสุ่มตามสัดส่วนของกลุ่มย่อย (proportional stratified random sampling) มีจำนวน 174 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจาก วิทยานิพนธ์ส่วนมากเป็นเชิงสำรวจ กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษามีเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถทำการศึกษาได้หมด เพราะเป็นการเสียเวลา สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ไม่สะดวก จึงต้องทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างแทน แต่ การศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนั้นต้องได้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540, 87) ได้กล่าวไว้ว่าการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยการสุ่มตามสัดส่วนของกลุ่มย่อยเป็นการสุ่มที่ใช้กับประชากรที่กลุ่มย่อยไม่แตกต่างกันมาก กลุ่มใดที่มีมากก็สุ่มมาเป็นจำนวนมาก กลุ่มใดที่มีน้อยก็สุ่มมาเป็นจำนวนน้อย และข้อดีของวิธีการสุ่มแบบนี้ก็คือได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร เพราะได้มีการแบ่งกลุ่มย่อย แล้วสุ่มจากแต่ละกลุ่มย่อย ดังนั้นโอกาสที่จะได้ตัวแทนที่มีคุณลักษณะทุกประเภทของประชากรจึงมีมากที่สุด สำหรับการสุ่มอย่างง่ายก็ใช้กับประชากรที่สามารถในกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน เป็นวิธีการที่ง่ายและสะดวกในการใช้ ประชากรมีโอกาสได้รับเลือกเท่าๆ กันและเป็นอิสระจากกัน

5. วิชาที่ทำการวิจัย มีการศึกษาในรายวิชา คณิตศาสตร์มากกว่ารายวิชาอื่นๆ โดยมีการศึกษาในรายวิชานี้ถึง 52 เรื่อง ทั้งนี้เป็นเพรคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาต่างๆ และมีความจำเป็น เพราะเป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนคิดอย่างมีเหตุผล และมีความสามารถในการแก้ปัญหา (ประยูร อาขานาม, 2534, 1) นอกจากจะช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนให้เป็นคนคิดอย่างมีเหตุผล มีระบบมีขั้นตอน ทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณธรรมและสมรรถภาพหล่ายอย่าง เช่น การสังเกต การตัดสินใจ ความละเอียดรอบคอบ นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ในเรื่องต่างๆ อาทิเช่น การดูเวลา การซื้อขาย และการกะประมาณ (อารีวรรณ สุยะราช, 2538, 1) อย่างไรก็ตามผลการวิจัยหลายเรื่อง พบว่าการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ในประเทศไทยยังมีปัญหาอยู่มาก เช่น กัญญา ทวีทอง (2539, 104) พบว่าการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาเท่าที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังไม่ประสบผลลัพธ์เท่าที่ควร ครูผู้สอนส่วนใหญ่ประสบปัญหาว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจยาก น่าเบื่อหน่ายและไม่ชอบเรียน เป็นผลให้นักเรียนมีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ และไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และจากการประเมินความสามารถทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ตั้งแต่ปีการศึกษา 2536-2540 ผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2536-2540 และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2536-2539 ทุกกลุ่มประสบการณ์ พบว่ากลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มประสบการณ์อื่นๆ และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำเท่านั้นการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในปัจจุบัน นับว่าเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนต่ำกว่าวิชาอื่นๆ ในทุกระดับทำให้ผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของประเทศไทย จำกัดถึงปัจจุบันยังไม่ประสบผลเท่าที่ควร (คง พองพูล, 2529, 52) ซึ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน

การประเมินคีกษาแห่งชาติ มักจะประสบปัญหาเกี่ยวกับเด็กที่เรียนอ่อนในวิชาคณิตศาสตร์ อันเป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จะเห็นได้จากรายงานผลการประเมินความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2532 ปรากฏว่ากลุ่มทักษะคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าทุกกลุ่มประสบการณ์ ดังนั้นในการทำวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนวิจัยจึงนิยมเลือกคีกษาเกี่ยวกับรายวิชาคณิตศาสตร์เนื่องจากเป็นรายวิชาที่มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าวิชาอื่นๆ

6. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามมากที่สุด โดยมีจำนวน 235 เรื่อง เพราะผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้ทำการคีกษาในลักษณะวิจัยเชิงสำรวจแบบสอบถามจึงเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้กันมากในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพราะเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น ความสนใจในเรื่องต่างๆ ดังนั้นเครื่องมือที่เหมาะสมที่สุดในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม เนื่องจากการที่จะใช้เครื่องมือใดในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของข้อมูลที่ต้องการเป็นสำคัญ นอกจากนี้การใช้แบบสอบถามยังเป็นการเก็บข้อมูลที่สะดวกและประหยัดค่าใช้จ่าย ผู้ตอบมีอิสระในการตอบ เหมาะสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเจาะจงจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่อยู่กันอย่างกระจัดกระจายซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสุรเดช พันธุ์-วิเศษ (2532, 89) ที่พบว่าการทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล

การตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือมีการหาค่าความตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น มากกว่าการตรวจสอบโดยวิธีอื่น เพราะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนมากเป็นแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองยังไม่เป็นที่น่าเชื่อถือหากไม่มีการตรวจสอบคุณภาพ หรือตรวจสอบคุณภาพไม่ครบถ้วนกระบวนการก็จะทำให้เครื่องมือนั้นลดความน่าเชื่อถือลงได้

7. ประเภทของข้อมูล นิยมเก็บข้อมูลชนิดเป็นข้อมูลแบบปฐมภูมิถึง 455 เรื่อง เพราะเป็นการคีกษาสภาพในปัจจุบัน ข้อมูลที่ใช้จึงเป็นข้อมูลที่มาจากแหล่ง

กำเนิดที่แท้จริงของปรากฏการณ์นั้นๆ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความคาดคะเนน้อยที่สุด

สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นการเก็บในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าวคือ มีการเก็บข้อมูลในจังหวัดปัตตานีจำนวน 160 เรื่อง จังหวัดยะลาจำนวน 121 เรื่อง และจังหวัดราชบุรีจำนวน 104 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยส่วนมากทำงานอยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนั้นจึงเป็นการสะดวกและประหยัดค่าใช้จ่ายในการเก็บข้อมูล นอกจากนี้แล้ว จังหวัดปัตตานีก็เป็นแหล่งวิทยาการทำให้การค้นหาข้อมูลได้สะดวก เช่น เป็นที่ตั้งของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น

8. สติติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนมากในทุกสาขาวิชา มีการหาค่าสถิติทั้งสถิติภาคบรรยายและสถิติภาคอ้างอิง สถิติภาคบรรยายจะเป็นการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวน 227 เรื่อง สถิติภาคอ้างอิงนิยมใช้การทดสอบค่าที (*t-test*) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (*F-test*) สำหรับการใช้สถิติภาคบรรยายเพื่อเป็นเครื่องมือในการบรรยายให้เห็นสถานภาพต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยส่วนมากยังจำเป็นต้องวิเคราะห์โดยใช้สถิติภาคอ้างอิง (*inferential statistics*) ควบคู่กันไปด้วยเพื่อต้องการสรุปพาดพิง (*generalization*) จากกลุ่มตัวอย่างไปยังประชากรเป้าหมาย (*target population*) อย่างไรก็ตามการใช้สถิติอ้างอิงก็จำเป็นต้องหาค่าสถิติภาคบรรยายก่อนที่จะคำนวณค่าในส่วนสถิติภาคอ้างอิง เช่น การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เนื่องจาก การหาค่าสถิติอื่นๆ ส่วนมากต้องอาศัยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเป็นจุดเริ่มต้นเสียก่อน สำหรับการการใช้สถิติ ตัวอื่นอยู่บ้างเพียงจำนวนน้อย เช่น Factor Analysis เทคนิคเดลฟาย Discriminant Function Analysis ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวิเคราะห์มีความยากและไม่ได้บรรจุในหลักสูตร ดังนั้นจึงมีนักคีกษาจำนวนน้อยที่ใช้สถิติขั้นสูง (*advance statistics*) ใน การวิเคราะห์ข้อมูล

9. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนมาก เป็นการนำเสนอแบบตารางประกอบการบรรยายมีจำนวน 367 เรื่อง เนื่องจากข้อมูลที่ได้มามาจะเป็นตัวเลข การสร้าง

ตารางและมีการบรรยายประกอบทำให้อ่านเข้าใจได้ง่าย มีความชัดเจน สร้างได้ง่าย ผู้อ่านทั่วไปสามารถเข้าใจได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตครั้นนี้พบว่าการทำวิทยานิพนธ์ ยังเป็นการลอกเลียนแบบต่อๆ กันมา ยังคงศึกษาเรื่องในลักษณะเดียวกัน ซ้ำกัน วิธีการศึกษาในรูปแบบเดียวกันไม่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ควรได้ช่วยส่งเสริมให้มีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีลักษณะวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์โครงสร้าง หรือการวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งจะเป็นการสร้างกระบวนการคิด เข้าใจถึงสาเหตุและความล้มเหลวระหว่างปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ ที่ซับซ้อน โดยเฉพาะคณะกรรมการคิดเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการศึกษาด้วยความพร้อมในหลายๆ ด้าน และด้วยศักยภาพของอาจารย์สามารถที่จะทำการวิจัยในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลายได้ นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวิจัยของอาจารย์ผ่านการทำวิทยานิพนธ์เพื่อช่วยให้นักศึกษามีแนวคิดและพัฒนากระบวนการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ที่มีรูปแบบแตกต่างกัน ผู้วิจัยขอเสนอแนะหัวข้อวิจัยต่างๆ ที่มีความสำคัญในการแก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยโดยยึดแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541, 23) โดยมีประเด็นหลักดังต่อไปนี้คือ ปรัชญาการศึกษาไทยและจุดมุ่งหมายการศึกษา สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคทางการศึกษา ระบบการศึกษาไทย การวางแผนการศึกษาชีวิต การเรียนตลอดชีวิต การศึกษาเพื่อการมีงานทำ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การศึกษากับศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การศึกษากับการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย การศึกษากับสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แนวทางการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ แนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในเยาวชน การบริหารการศึกษา การกระจายอำนาจและการระดมสรรพกำลัง

ทรัพยากรเพื่อการศึกษา การพัฒนาวิชาชีพครู ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา การพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ และการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส และการวิจัยทางการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตเฉพาะสาขาวิชา เพื่อวิเคราะห์ในประเด็นอื่นๆ ที่เหมาะสมและเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรหรือพัฒนาคุณภาพมหาบัณฑิตที่พึงประสงค์สำหรับแต่ละสาขาวิชาต่อไป

2.2 เนื่องจากนักศึกษาส่วนมากได้ดำเนินงานทำวิทยานิพนธ์ในปีนี้ที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นส่วนมาก ดังนั้นควรมีการวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของการทำวิทยานิพนธ์ของคณะศึกษาศาสตร์ว่าส่งผลต่อการพัฒนาระบบการศึกษาในชุมชนใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากน้อยหรือไม่ อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กัญญา ทวีทอง. (2539). การศึกษาเปรียบเทียบผลลัพธ์ก่อนและหลังการเรียนกวดๆ กับคณิตศาสตร์ ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามปกติ. การวิจัยทางการศึกษา, 1-3 (มกราคม–กันยายน 2539), 104-112.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, กรมวิชาการ.
- นุชนาฏ วรรอนนศักดิ์. (2534). การวิเคราะห์ปรัชญาในพิพิธภัณฑ์ สถาบันบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2522 ถึงปี พ.ศ. 2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (สำเนา)
- บัญชา อึ้งสกุล. (2540). สะพานเชื่อมช่องว่างระหว่างความคาดหวังและความเป็นจริงของการพัฒนาการศึกษา. สารพัฒนาหลักสูตร, 128 (มกราคม–มีนาคม 2540), 24.

- บุญส่ง นิลแก้ว. (2531). รายงานการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหา-
วิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2528-2531. เชียงใหม่: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประยูร อาษานาม. (2534). ความสามารถทางคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. *วิจัยสนเทศ*, 11
(สิงหาคม), 17-21.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์
และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 8) กรุงเทพฯ: สำนัก
ทดลองทางการศึกษาและจิตวิทยามหาวิทยาลัย
คริสตินาวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชัย ดลเสmo. (2527). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับ
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิต-
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2506-
2523. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต*, จุฬา-
ลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- เพ็ญพิศ ประเวณวรกุล. (2527). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2518-
2526. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
การศึกษาวิทยาศาสตร์*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
(สำเนา)
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2541). *วิจัยการศึกษา*. เชียงใหม่:
ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษา-
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. *บันทึกวิทยาลัย*. (2541). *คู่มือการ
เขียนวิทยานิพนธ์*. ม.ป.ท.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. คณะศึกษาศาสตร์. (2538).
ประวัติและพัฒนาการ ใน รายงานประจำปี 2538
คณะศึกษาศาสตร์. ม.ป.ท.
- _____. คณะศึกษาศาสตร์. (2541 ก).
การจัดองค์กรและการบริหาร ใน รายงานประจำปี
2541 คณะศึกษาศาสตร์. ม.ป.ท.
- _____. คณะศึกษาศาสตร์. (2541 ข).
สารจากคณบดี ใน รายงานประจำปี 2541 คณะ
ศึกษาศาสตร์. ม.ป.ท.
- วัลยพร ศรีเชียงราย. (2542). รายงานการวิเคราะห์วิทยา-
นิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2537-2539. คณะศึกษา-
ศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)
- วีรวรรณ ยุทธนากรชัย. (2528). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์
วีรวรรณ ยุทธนากรชัย*. (2528). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์*
- ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช 2513 ถึง 2526.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
ประถมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- สำนักงานการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม. (2539). รายงาน
ผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ปีการศึกษา 2538 เอกสารศึกษา 3. สงขลา: กลุ่ม
พัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา เอกสารศึกษา 3.
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2538).
รายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศไทย ปีการศึกษา 2537.
กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ. (สำเนา)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). รายงาน
การวิจัยการกำหนดลำดับความสำคัญของขอบเขต
เนื้อหาการวิจัยทางการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
และทำปักเจริญผล.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. (2535). *การอภิวิเคราะห์และสังเคราะห์
งานวิจัยที่ได้รับข้อบังคับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ในระหว่างปี พ.ศ.2515-2530*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุรเดช พันธุ์วิเศษ. (2532). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาอุตสาหกรรมเรียน ในประเทศไทย
พุทธศักราช 2519 ถึง 2529*. วิทยานิพนธ์ครุ-
ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาอุตสาหกรรมเรียน
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- อัจฉรา ติสวัณน์. (2528). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหา-
บัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในระหว่างปีการศึกษา 2512-
2525. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัย
การศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)*
- อัจฉรีย์ นิโรธ. (2541). ผลของการเสริมรاثาทุเล็กด้วยอาหาร
ต่อค่าอีเม่าโടกเรียนในเด็กวัยเรียนที่มีภาวะโลหิตจาง.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน, มหาวิทยาลัยสงขลา-
นครินทร์. (สำเนา)
- อารีวรรณ สุยะราช. (2538). รายงานวิจัยการพัฒนาการ
เรียนการสอนด้านการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ชุดเสริมสมรรถภาพการ
สอน. พะเยา: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
พะเยา.